rozsévač rozsievač

5

máj / květen
2014
ročník 83

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Zázrak lásky

Co s utrpením

Strata blízkeho človeka

Pomoc v beznadějné situaci

„Ježíšovi vstoupily do očí slzy."
J 11, 35

Plačte s plačícími

Radosť v Jelšave

Modlitby za novú Radu BJB

Radosť je písať o udalostiach radostným spôsobom, ak sú radostné. Takouto udalosťou bola určite aj oblastná konferencia v Jelšave, na ktorej sa 13. apríla zišli bratia a sestry zo zborov z okolia Jelšavy, Ružomberka a vlastne aj delegáti zo zborov celého Slovenska.

Kultúrny dom v Jelšave bol viac než plný a hlavným programom dopoludňajšej časti oblastnej konferencie bola slávnostná ordinácia nových mladých kazateľov zo zborov Ružomberok a Revúcka Lehota.

Ordinácia bola spojená aj s volebnou Konferenciou delegátov zborov, na ktorej sme mali rozhodnúť o obsadení orgánov našej Bratskej jednoty baptistov.

Domáci sa do prípravy naozaj vložili a každého naviedla na správne miesto usporiadateľská služba, takže nebol problém s parkovaním a ani s hľadaním hoci posledného voľného miesta. Spoločné úvodné chvály nám pripomenuli, že sa nestretávame kvôli sebe, ale kvôli nášmu Pánovi, aby sme Mu spoločne ďakovali za to, čo pre nás urobil, robí a aj robiť bude.

Vedenia slovom sa ujal br. Tomáš Valchár, ktorý medzi účastníkmi privítal aj primátora Jelšavy p. Milana Kolesára a ďalších zástupcov okolitých obcí. Bolo naozaj príjemné vidieť, že takúto udalosť si prišli uctiť aj zástupcovia spoločenského života.

Ordinácia kazateľov pre našu jednotu je dôležitý okamih, keď spoločne ako bratstvo na celom Slovensku prostredníctvom našich zástupcov potvrdzujeme povolanie a obdarovanie našich kazateľov, ktorí sa vo svojich zboroch osvedčili, a povolávame ich do služby v rámci všetkých našich zborov na Slovensku. Úvod a vedenie ordinačného aktu vykonal brat predseda Ján Szőllős, ktorý pripomenul

Kazateľ Timotej Hanes

náročnosť povolania Božieho služobníka podľa 2. Korintským 6,1–10: ***„... ale vo všetkom sa predstavujeme ako Boží služobníci; v mnohej trpezlivosti, súženiach, nedostatkoch, úzkostiach, ranách, väzeniach, nepokojoch, námahách, bdeniach, pôstoch, čistote, známosti, zhovievavosti, dobrote, Duchu Svätom, nepokryteckej láske...“*** Po krátkom predstavení (P. Šinko) potom nasledovala ordinácia kazateľov Timotea Hanesa (Revúcka Lehota) a Miloša Masarika (Ružomberok), ktorí sa predstavili a predniesli svoj ordinačný sľub. Uvedomil som si, čo všetko tento sľub vyjadruje. Určite by bolo pre každého z nás zaujímavé si ho preštudovať a zamyslieť sa nad jeho hĺbkou a vyznaním. Potom sme pre nich všetci spoločne vyprosovali Božie vedenie a požehnanie v ich životoch a službe. Po ordinácii všetkých prítomných oslovil aj primátor mesta Jelšava p. Milan Kolesár. Malou čerešničkou na „programovej torte“ bolo predstavenie nového spevníka pre naše zbory s názvom ***400 kresťanských piesní***, ktoré boli v nasledujúcich týždňoch aj distribuované do našich zborov.

Modlitby za kazateľa Albína Masarika a pohľad na účastníkov konferencie

V druhej časti programu oblastnej konferencie vystúpil br. Albín Masarik a priblížil zaujímavý projekt *Homiletická činnosť cirkví v SR a jej dopad na kvalitu života v pluralitnej spoločnosti*, čo v „preklade“ znamená *Kázanie Božieho slova a kvalita života*. Všetci záujemcovia ju nájdu na www.baptist.sk.

Po dobrom obede sa delegáti zborov presunuli do modlitebne v Jelšave, kde sa venovali potvrdeniu záverov poslednej diskusnej konferencie a voľbe orgánov BJB na Slovensku (viac informácií nájdete v správach). Ostatní účastníci pokračovali v kultúrnom dome piesňami a referátom br. Pavla Hanesa na tému *Je požehnanie a úspech to isté?* a taktiež bol predstavený projekt duchovnej formácie mladých s názvom *F-MÓD*.

Nuž, táto oblastná konferencia bola veľmi úrodná. Neostáva nám iné, len čakať, ako sa jej ovocie prejaví v životoch našich zborov.

Stano Kráľ,
foto Jana Kováčiková a Milan Uhrín

Chválospevová skupinka z Cinobane

Obsah

Radosť v Jelšave 2
Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.. 3
Strata blízkeho človeka 4
Pán Bůh chce, aby 5
Pomoc v beznadějné situaci 6
Co s utrpením 7
Plačte s plačícími
Zázrak lásky 8
Síla mateřství 9
Největší z toho je láska
Môže byť aj v Babylone (Bruseli) 10
niečo dobré?
Nejen jarní zrcadlo 12
Přemýšlejte o životě
Radujte sa s radujúcimi
90. narodeniny 13
Redakce blahopřeje
V pravý čas na správném místě
Keď láska vrie
Ruští a ukrajinští baptističtí 14
představitelé se setkali
Prohlášení vedení
O krizi v Sýrii
Nová Rada BJB v SR 15
Referendum o ochrane rodiny
Nový spevník
Redakčné oznamy 16
Konferencia - 100 rokov rozsievania
Inzercia 17
Campfest 2014
Konference pro střední generaci
Rozsievač (1946 – 1951) 18
Ver mu 20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR
Šéfredaktor: Jan Titěra
Zástupca šéfredaktora: Stanislav Kráľ
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 € + poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.
Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 5/2014: 30. 4. 2014
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Marie Plotěná

Člověk se raději směje, než pláče. Pláč má v sobě znaménko smutku a bezmoci. Přitom jsou mezi námi lidé, ženy, často i děti, kteří vědí, že pláčem si lze něco vybojovat, něčeho dosáhnout. Člověk je prý jediný živočich, který se směje a pláče, neboť jako jediný byl zasažen rozdílem mezi tím, jaké věci jsou a jaké by měly být. Ovidius kdysi řekl, že dát slzám průchod je vhodné, že pláčem se zbavujeme hněvu. Johann Wolfgang von Goethe se zase ptá: Ty pláčeš? Ale proč? Vždyť i v slze je síla. Tak jdi a žij! Julius Zeyer si všiml, že jsou chvíle, kdy i věci pláčou. Kolikrát má člověk opravdu pocit, že nejen věci, ale i rostliny a zvířata pláčou. Nemohou se bránit, zasaženy naším krutým zacházením a necitlivostí. Charles Dickens kdysi řekl, že se nikdy nemusíme stydět za slzy, neboť je to déšť na oslepující prach země, který pokrývá naše tvrdá srdce. Naše srdce jsou často opravdu tvrdá a zaslepená. Stejně i oči. Máme je zahleděny příliš do sebe a v mezilidských vztazích se pohybujeme doslova jako „sloni v porcelánu". Nevidíme a nechceme vidět lidskou bídu, problémy a potřeby našich bližních. Nemáme nejmenší chuti je sdílet, ani ulehčit. Největší citlivost máme na sebe samé. Tam nás dokáže rozhodit každá maličkost.

Radujte se s radujícími, plačte s plačícími

Zaujatě sledovat dokážeme jen ty, které máme rádi, které milujeme. Ať se to týká lidí, nebo i té němé tváře. Moje přítelkyně přesně poznala, kdy byl její domácí mazlíček, psík Filip, šťastný a tehdy tvrdila, navzdory všemu vědeckému poznání, že se směje. Se šťastnými tvory je jistě potěšení být, šíří kolem dobrou náladu a pohodu. Rádi sdílíme jejich příjemné rozpoložení. Jenže v životě přicházejí i věci nepříjemné a velmi bolestivé. Vzpomínám si, jak mne zasáhla zpráva o jedné dívce v Náhorním Karabachu, které mina utrhla obě ruce. Bezmocně jsem polykala slzy vzteku, když jsem slyšela, jak několik indických mužů zbilo a znásilnilo studentku medicíny, která cestovala se svým přítelem linkou autobusu. Dívka násilí nepřežila. Stejně mne nenechá v poklidu násilí probíhající v Africe, v Asii, na mužích, dětech, ženách, starých lidech. Násilí vyhlazující ty, kteří mají jiné vyznání. Takových zpráv k nám přichází ze světa celé přehršle a nám hrozí, že se buď utrápíme v bezmocnosti, nebo v rámci sebezáchovy otupíme. Svět je tvrdý a někteří lidé ještě tvrdší. Dostat se do lidských rukou znamená velké nebezpečí i utrpení. Do lidských rukou se dostal i náš Spasitel Ježíš Kristus. V nedávných velikonočních dnech jsme si jeho martyrium připomínali. Na Internetu se objevil názor, že Bůh musel být sadista, když něco takového dopustil. Autor si zřejmě neuvědomil, že Hospodin na Krista ruku nevztáhl. Vztáhli na něj ruku lidé. Nám lidem, dal totiž Bůh svobodnou vůli rozhodovat se a jednat. Napadlo mne, že Bůh jistě nevýslovně trpěl se svým synem. „Já a Otec jedno jsme," prohlásil kdysi náš Pán. V okamžiku, kdy na něm ležel hřích můj i tvůj a celého světa, zažil Ježíš navíc hrůzu naprostého odloučení od Otce. Náš hřích zemřel s ním. Na Golgotě byla hrstka těch, jimž slzy tekly po tvářích nepřestajně. Plakaly i jeruzalémské ženy, stojící při cestě. Bůh však svým milujícím dokáže proměnit smutek a pláč v radost. Již starozákonní žalmista praví: Obrátil jsi pláč můj v plesání a dále: Ti, kteří rozsévali se slzami, sklidí úrodu s jásáním. Nesmírně se zaradovali učedníci, když pak uzřeli vzkříšeného živého Pána. Radujeme se i my každý rok o velikonočním ránu a nejen o něm. „Jak velmi se milují!", říkali tehdejší lidé o prvotních křesťanech. Kristova láska proměnila sobeckého člověka, osud bližního mu už nebyl lhostejný. Oči i srdce nabyly citlivosti, začal si všímat, dokázal pomoci, potěšit, sdílet se i nést břemena. Radovat se s radujícími a plakat s plačícími mu bylo přirozené. Ve 12. kapitole listu Římanům jsou od 9. verše vylíčena zlatá pravidla křesťanského života. Rady a doporučení, které nám napoví, jak žít svobodněji. Je dobré si tuto pasáž přečíst pozorně až do konce. Apelů je tam víc než dost, některé jsou naprosto šokující pro lidi ze světa. Možná i nám bude zpočátku činit potíže je uvádět v praxi. Naše staré já nám bude klást překážky. Neváhám však připustit, že mnozí z nás již tak žijí, aniž by se museli přemáhat. Kristova láska, pokud se jí odevzdáme, dokáže činit divy. Lhostejnost promění v solidaritu a zájem. Zkusme si sami udělat malý test, jak jsme na tom. A prosme o to, abychom těmto pravidlům, která nám možná dosud jdou „proti srsti", dokázali jednou dostát. Abychom takovými mohli být v plnosti.

Ti, kteří rozsévali se slzami, sklidí úrodu s jásáním.

Strata blízkeho človeka

V živote prichádzajú chvíle, keď nám je veľmi ťažko. Niekedy je to spôsobené stratou niekoho blízkeho. Mnohí si vtedy kladieme otázky typu: **„Prečo sa to stalo práve mne?“ „Prečo to Pán Boh dopustil?“** Sme síce veriaci ľudia a vieme, že smrťou život človeka nekončí a že Pán Boh má pre nás pripravenú nádhernú budúcnosť, ale...

Taktiež vieme, ako Pánu Bohu na nás záleží a ako nás veľmi miluje. Napriek tomu v nás rezonujú otázky, ktoré nám neustále pripomínajú našu súčasnú realitu, ktorá je tak veľmi ovplyvnená tým, čo práve prežívame a čo cítime. A to je bolesť, smútok a žiaľ nad stratou. Vtedy sme skoro až presvedčení, že Pán Boh je nám veľmi vzdialený a že nám nerozumie. Ale opak je pravdou. O tom nám vydáva nádherné svedectvo Božie slovo.

V Ev. Jána 11. kap. sa hovorí o veľkej strate, ktorá postihla dve ženy: Máriu a Martu. Tieto stratili svojho milovaného brata Lazara, ktorý znamenal pre nich tak veľa! Okrem neho už nemali nikoho, kto by im bol taký blízky. Lazar ochorel a zomrel. To prirodzene trvalo istú dobu. Mária a Marta poznali Pána Ježiša, veď často navštevoval ich domácnosť. Ale kde bol teraz? Kde bol v najťažšom období ich života? Pán Ježiš im bol v tej jednej chvíli, tej najťažšej chvíli, tak veľmi vzdialený. Pritom je zvláštne, že Božie slovo hovorí, že bol celkom blízko, vo vzdialenosti asi len 3 km. A predsa nezasiahol! On má svoj čas a spôsob, ako zasiahne do života človeka. Neraz nie tak, ako si to predstavujeme my. Veď On hovorí: **„Tá nemoc (resp. hrozná vec, ktorá sa ti prihodila) nie je na smrť, ale pre slávu Božiu, aby oslávený bol ňou Syn Boží.“**

Vieme pochopiť, o čom tu Pán Ježiš hovorí? Naším rozumom len veľmi ťažko. Keď nám zomrie niekto blízky, tak to pre nás znamená, že neraz stratíme aj zmysel života. Všetko, čo sme si vysnívali a naplánovali, je odrazu preč. Ale Pán Ježiš hovorí niečo iné! On nás volá, ba priamo vyzýva k životu. K životu s Pánom Bohom. Nemoc, smrť, to všetko je len do času. On nám ponúka večný život! V Ňom je naša budúcnosť! Možno aj strata niekoho blízkeho nám má pripomenúť, načo sme vlastne na tomto svete. Máme sa ešte viac primknúť a priblížiť k Pánu Bohu. Doslova sa až vrhnúť do Jeho náruče. On má byť oslávený aj v tejto, pre nás takej ťažkej chvíli. On je nám aj vtedy blízko a rozumie nám.

> *„... kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.“*

Keď Pán Ježiš stál nad Lazarovým hrobom, nebol chladný a bez citov. Nepotláčal svoje city, ale zaplakal. Neubránil sa slzám. Tak veľmi miloval Lazara. Tak veľmi miluje aj teba. Predsa však niektorí zbožní Židia tomu akosi nerozumejú a pýtajú sa: **„Či tento, ktorý slepému otvoril oči, nemohol urobiť, aby tento (môj blízky: otec, matka, syn, dcéra, manžel, manželka, priateľ) neumrel?“** Ako to len mohol dopustiť? To nedáva zmysel! Áno, ja viem, že On má tú moc, aby niekoho uzdravil alebo aj vzkriesil, ale prečo to neurobil v tomto prípade?

Podobné otázky si mohli klásť i Mária a Marta. Marta Mu musí povedať, o čom premýšľa a čoho je plná: **„Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel.“** Koľko je aj dnes takých kresťanov, čo zmýšľajú presne tak ako Marta! Keď prídu do ich života naozaj ťažké chvíle, odrazu sa im zdá, ako keby bol Pán Boh od nich veľmi vzdialený. „Nevidí ich, nepočuje a nevníma! A nieto, žeby im ešte nejako pomohol!“ Toto Martino uvažovanie má súvis so životom, aký doteraz žila. Mnohí by o nej mohli povedať, že je to mimoriadne obetavá a pracovitá žena. Mala by byť vzorom pre iné ženy. Je možné tejto žene niečo vytknúť? A predsa jej Pán Ježiš musel povedať jednu veľmi vážnu výčitku: **„Marta, Marta, starostlivá si a znepokojuješ sa pre mnohé veci, ale treba len málo, vlastne jedno.“** Toto jej zmýšľanie sa naplno prejavilo až teraz pri smrti Lazara, v najťažšej chvíli jej života.

Koľkí z nás uvažujeme podobným spôsobom ako Marta? Znepokojujeme sa pre toľké veci - problémy, starosti - ktoré nás neustále trápia a zamestnávajú. Áno, neraz sú to existenčné otázky. Ale Pán Ježiš hovorí: **„Nebuďte ustarostení... ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť.“** Teda v prvom rade sa máte zaujímať len o jednu jedinú vec, o tú trvalú, večnú hodnotu. Máte myslieť na svoju budúcnosť, aby tá bola zaistená, a to ostatné vložiť do Božích rúk. Pán Boh sa o to postará. Toto však neraz nedokážeme urobiť. A tak vo chvíli, keď bežný človek by už nemal čo povedať, aby potešil túto ubolenú a užialenú ženu, Pán Ježiš jej poukáže na tú trvalú hodnotu, o ktorú by jej malo ísť v prvom rade. Verí síce v Pána Boha, ale nie úplne. Ešte mu neodovzdala celý svoj život.

Vidieť to v jej reči: **„Ale aj teraz viem...“ (Aj teraz, keď toto prišlo do môjho života, ja stále verím v Pána Boha, nestratila som vieru.)** Predsa sa však v jej vnútri odohráva veľký boj. Má veľké pochybnosti. Chce veriť Pánovi Ježišovi a Jeho slovám, ktoré znejú tak nádherne a povzbudivo. Keby to len bola pravda!? Odrazu otvorí Pánu Ježišovi svoje vnútro a začne mu hovoriť o tom, čo práve prežíva, a o čom premýšľa. Aj to je jedna z vecí, ktoré od nás Pán Boh očakáva. Odrazu stojí pred Pánom Ježišom žena, ktorá doteraz nepotrebovala premýšľať o takýchto veciach. Aspoň si to myslela. Možno nemala čas – mala toľko iných vecí, starostí a povinností, ktoré mali vždy prednosť. Až smrť jej brata Lazara znamenala pre ňu určité zastavenie sa v živote. Postupne poznáva, že si nevyvolila ten dobrý diel, o ktorom kedysi hovoril Pán Ježiš. Odrazu si uvedomuje, ako veľmi potrebuje Pána Boha. Chce, aby sa Pán Ježiš za ňu prihovoril u svojho nebeského Otca: **„Ale aj teraz viem, že čokoľvek by si prosil od Boha, dá Ti Boh.“**

Ľudia majú radi, keď sa v istých chvíľach ich života nájde niekto, kto sa za nich prihovorí u Pána Boha, kto sa za nich pomodlí. Ale Pán Ježiš naviguje Martu trocha iným smerom. Potrebuje mať osobný vzťah s Pánom Bohom. O svojho brata sa už nemusí báť! O neho je už postarané. **„Tvoj brat vstane z mŕtvych.“** Marta nato hovorí: **„Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň.“** Ale pre mňa je to také vzdialené. Ja žijem teraz a teraz by som potrebovala, aby Pán Boh zasiahol a urobil zázrak. Tamto je pre mňa ďaleká budúcnosť. Vtedy jej Pán Ježiš hovorí: **„Ja som vzkriesenie a život...“** Teda môžeš to mať už teraz, v tejto chvíli. Ty na to nepotrebuješ čakať. U mňa je tvoja nádej, u mňa je tvoja budúcnosť! A ty môžeš mať tento život už teraz. Pán Ježiš aj tebe hovorí: **„... kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.“**

Milý čitateľ, chcem sa ťa v tejto chvíli opýtať: prijal si už pozvanie do Božej blízkosti? Ako naň odpovieš? Pán Ježiš kladie aj tebe tú istú otázku, ktorú kedysi položil Marte: **„Či veríš tomu?“** Ona na to odpovedá: **„Áno, Pane, ja som uverila, že si Ty Kristus, Syn Boží, ktorý mal prísť na svet.“** Môžeš v tejto chvíli odpovedať Pánu Ježišovi na Jeho otázku? Aká je tvoja odpoveď? Máš už zaistenú svoju budúcnosť? Ak nie, chcem ti povedať, že: **„Teraz je ten čas veľmi príhodný, dnes je deň spasenia.“** Aj pre teba.

Stanislav Baláž

Pán Bůh chce, aby...

Pán Bůh chce, aby náš život byl otevřená kniha. Touží nás zbavit všeho skrytého hříchu – veškeré nepoctivosti, nečestnosti, klamu, lži, podvodu. Proto v nás Duch svatý pátrá po všem, co se nepodobá Kristu. A pokud se skutečně chceme změnit, otevřeme se Jeho působení.

Můžete zapomenout na poradenství, svépomoc nebo obnovení vztahů, dokud jste v každé z těchto oblastí nezažili Boží proměnu. Odložte to všechno do doby, než budete ochotní odmítnout každý svůj skrytý hřích. Pokud se podřídíte Božímu slovu a proměňující síle Ducha svatého, nebude třeba ostatní přesvědčovat, že jste se změnili. Když zůstanete v Jeho pravdě, bude vás Duch svatý doporučovat svědomí všech okolo.
***„Nepotřebujeme skrývat nic nečestného, nepočínáme si lstivě ani nefalšujeme slovo Boží, nýbrž činíme pravdu zjevnou a tak se před tváří Boží doporučujeme svědomí všech lidí“* (2K 4, 2).**
Řecký výraz pro „doporučení“ zde znamená „Boží uznání“. Pavel říká: „Nebudete muset na ostatní zapůsobit, aby vám uvěřili, že jste se změnili. Pán Bůh pohne jejich svědomím a řekne jim: „Tenhle člověk má mé požehnání a uznání.“
Důkazy vnitřní změny, kterou ve vás Boží Duch učinil, nebude možné popřít. Vaše proměna bude totiž ostatní buď přitahovat, nebo napomínat. Bude z vás zářit Kristus, a to zasáhne jejich svědomí.
A tehdy objevíte moc měnit lidské životy – skrze změny, které se odehrají ve vás. Uvidíte, jak jsou vaše vztahy napravovány a ve svém domově znovu získáte duchovní autoritu. Nebudete se už upínat na to, že se musí změnit lidi okolo vás.
Budete tolik povzbuzeni proměnou, kterou působí Pán Bůh ve vás, že si uvědomíte: **„Pane, vím, že všechno je ve Tvých rukou a já se odevzdávám Tvé vůli. Učiň ve mně, co je potřeba.“**
Teď je na čase svěřit celou svoji životní situaci do Jeho rukou. Nesnažte se jen vymanit z krize. Zaměřte se raději na to, jak vás Pán Bůh mění a činí z vás vítěze. Zůstávejte v Jeho Slově, horlivě volejte Jeho jméno a důvěřujte Duchu svatému.
Ať vaše srdce stále prosí: **„Proměň mě, ó Bože.“**

David Wilkerson
Prameny: www.worldchallenge.org

Pomoc v beznadějné situaci

Tento čas není ztracený. Nacházíme-li se v beznadějné situaci, jsme v tísni nebo máme problémy, přichází nám na mysl otázka: **„Jak dlouho?“** A hledáme na ni odpověď. Žalmista (Ž 13) je sklíčený a deprimovaný, nachází se v zoufalých problémech. Zdá se mu, že Bůh je daleko a není ochoten mu prakticky pomoci.

Povšimněme si dvojího důležitého ponaučení:

Ne vždy jsou modlitby zbožných vyslyšeny okamžitě, neboť někdy se zdá, že Bůh nevěnuje pozornost naším prosbám. Tento pocit opuštěnosti se může dostavit v průběhu nemoci, v období finanční krize nebo ve velmi vážných problémech. Může se dotýkat rodiny, práce nebo církve. Tehdy bychom se měli modlit, aby nás Duch svatý ujistil, že i přesto nalezneme radost v Božím spasení.

Ticho neznamená, že nás Bůh opustil

Hledáme-li upřímně Boží pomoc prostřednictvím opravdové víry v Ježíše Krista, potom ticho z Boží strany neznamená, že nás opustil. Místo toho může být jeho cílem realizace nám neznámých záměrů v našem životě. **David sděluje Bohu své city a nalézá sílu**. Modlitba je jedním ze způsobů, jimiž můžeme vyjádřit své cítění, své pocity a mluvit s Bohem otevřeně o svých problémech. Právě taková modlitba nám pomáhá formovat správnou perspektivu a pohled na to, co prožíváme, vede nás k pokoji.

Nemusíme rezignovat a hroutit se

Dobra zpráva je, že nemusíme rezignovat ani se zhroutit. Máme ke komu jít a komu to říct. Jako Boží lid si můžeme také položit otázku aktuální v naší společnosti: „Jak dlouho se bude můj nepřítel nade mne povyšovat?“ Duchovní stav v ČR vypadá tak, jako kdybyste vedle Eiffelové věže (324 m) - populace ČR, postavili miminko (počet evangelikálních křesťanů). V takové situaci je Boží lid v ČR. Nezdá se vám to být beznadějná situace, kde se nic moc už desítky let nemění? Neprožíváme i my podobné otázky jako žalmista?

- Jak dlouho ještě Hospodine na mě ani nevzpomeneš?
- Jak dlouho mi ještě chceš skrývat svou tvář?
- Jak dlouho musím ještě sám u sebe hledat rady?
- Jak dlouho se bude můj nepřítel proti mně vyvyšovat?

Boží lid se modlí

Touží a očekává změnu. Vyhlíží probuzení. Potřebujeme, aby se Boží lid v této zemi rozmnožil. Potřebujeme, aby dobro více vítězilo nad zlem. Potřebujeme, aby pravda skutečně zvítězila, počínaje hradem, prezidentem a Parlamentem. Potřebujeme, aby pravda zvítězila počínaje Prahou, soudnictvím, v politice, ve veřejných zakázkách, a ve všech klíčových oblastech země. Pravda však musí zvítězit i v církvi. I v každém z nás.

Hospodine, jak dlouho máme na to čekat?

Nevíme. Ale nesmíme to vzdát. Nesmíme své harfy pověsit na topoly. Bůh má s ČR svůj plán. Nemiluje nás méně než jiné národy. Jen půda je tady tvrdší. Prosme o nebeskou vláhu a o velký návrat našeho národa k Božím pravdám.
Prosme, aby si Bůh na nás vzpomněl. Ať Hospodin nad námi rozjasní svou tvář a daruje nám přízeň. Ať Hospodin k nám obrátí svou tvář a obdaří nás pokojem. (Numeri 6:26) Jak dlouho? Davidovi se zdá, že Boží pomoc přichází pomalu. I my často pociťujeme podobnou netrpělivost. Zdá se nám, že zlo a utrpení se šíří bez kontroly, a ptáme se, kdy je Bůh zastaví. Pokud se ptáme: jak dlouho, ptáme se jinými slovy: KDY? Ptáme se na Boží čas. Bůh má svůj čas a Jeho čas je nejlepší. Jeho načasování je dokonalé. Proto tužme po něm a důvěřujme, neztrácejme naději v Boha, když hned neodpovídá. Někdy se může skutečně zdát „že usneme spánkem smrti“ v čekání na Boží zásah. Ale světlo je na obzoru. Bůh nenechá nepřítele, aby se radoval. Jen krátkou dobu se v Bibli radovali ti, kteří páchali zlo: Faraon se radoval z otroctví několik roků, Goliáš se radoval, že je nejsilnější, jen 40 dnů. Velekněží a farizeové se radovali jen 3 dny, že Ježíše zabili.

(1 Pt 5:10) „A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ.“ Proto je v závěru žalmu vidět světlo naděje: „Já doufám, že se smiluješ, abych ti mohl zpívat a nad záchranou jásat: Bůh se mě zastal, díky!“

Všechno je možné tomu, kdo věří

Potřebujeme víc, než vědět, že se nás zastane Bůh? Beznadějná situace je jako když člověk čeká v Boží čekárně. Tento čas není ztracený. Je to čas přiblížení se k Bohu a zakořenění v Něm. Teprve až člověk nově objeví, kým je Bůh a vidí svoji situaci z Boží perspektivy, vidí, že všechno je možné tomu, kdo věří, teprve potom vidí, že ač u lidí není naděje, u Boha je vždycky šance, možnost, řešení a naděje, která nikdy nezklame! Proto David říká v závěru žalmu: **„Já v tvé milosrdenství však doufám, moje srdce jásá nad tvou spásou. Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal.“** Odkud bere David dobrou mysl ke zpěvu v beznadějné situaci? Odkud ten jásot v té depresi? Odkud světlo, když jsi ve tmě? Odkud se bere radost, když máš tolik důvodů být smutný?

„Budu zpívat Hospodinu, neboť se mne zastal!“

Pomoc v beznadějné situaci přináší jen Bůh

Proto David říká, že raději bude doufat v Boží milosrdenství a nepřestane doufat v Boha bez ohledu na to, jak dlouho bude muset čekat, než se projeví.

Bože, rozjasni mé oči

David říká: „Rozjasni mé oči.“ Mým očím dopřej prohlédnout. Proč? Protože v takových situacích **potřebujeme svůj zrak obracet od problémů směrem k Bohu**. Bůh je větší než naše problémy a má řešení, která nás ani nenapadla. Nenechá nepřítele, aby se z našeho pádu radoval. Proto buďme vytrvalí, stůjme pevně ve víře a buďme stateční a silní. Máme důvody, proč se modlit a proč zpívat. **„Budu zpívat Hospodinu, neboť se mne zastal!“** Prosme, aby se Bůh zastal svého lidu a dal mu prohlédnout. Abychom viděli jeho plány, jeho záměry a viděli, že těch, kteří jsou s námi, je víc než těch, kteří jsou proti nám.

Nick Lica

Co s utrpením?

Slovo utrpení nemám ráda, ať už se s ním setkávám v jakékoli podobě, rozsahu či reakcí na ně. Proč? Přináší do srdce úzkost, sevření, do očí nejednou vstoupí slzy, a to i tehdy, když nejde jen o naše utrpení, ale i utrpení druhých.

V Božím plánu pro náš život je včleněno i utrpení. V Bibli nečteme o tom, že život těch, kteří chtějí následovat Krista, bude bez bolestných otřesů, půjde jen klidnými cestami bez problémů a temných údolí. Avšak utrpení, které je z Božího pověření, není nikdy bezúčelné. Přijmeme-li je tak, jak Bůh od nás očekává, způsobí něco podivuhodného v našem životě – naše vnitřní obnovení. Bůh nás nikdy nevede do vod soužení, aby nás v nich utopil, ale očistil. Někdo to vyjádřil tak, že tam, kde je nouze nejvyšší., tam je Pán Bůh nejbližší, ale i nejmocnější se svou pomocí. Jednu ženu potkalo trápení. Její manžel ztratil zrak a pak onemocněl nevyléčitelnou nemocí. Ona po srdečním infarktu odešla do důchodu. Přišel za ní kazatel sboru, do kterého chodila, a chtěl ji povzbudit. „Chci, abys věděla, že se za tebe modlíme." Reagovala slovy, že si toho váží, a otázkou, za co se modlí, za co prosí Boha. „Když lidé trpí, modlíme se za uzdravení, o sílu a zvláštní milost." „Děkuji vám", řekla žena, „ale prosím vás, modlete se ještě za jedno – abych to celé utrpení nepromarnila."

To je to podstatné, oč máme v utrpení usilovat. Slavný anglický kazatel W. Sangster navštívil v nemocnici dívku, která měla pouze zbytky zraku. Lékaři se marně snažili zabránit přicházející slepotě. Dívka kazateli smutně řekla: „Bůh mi chce vzít zrak." Pozorně ji vyslechl, ale nejdříve nijak nereagoval. Po chvíli soucitně pověděl: „Jessie, nedovol mu to. Dej mu svůj zrak sama." „Nerozumím vám," zašeptala Jessie. Kazatel pokračoval: „Zkus se modlit tuto modlitbu: Otče, pokud mám přijít o svůj zrak, pomoz mně dát ti ho." Pokud jsme v situaci, kdy někdo z blízkých prožívá poslední chvíle svého života, nebo víme o někom, kdo bude trvale postižen, odevzdejme to jako oběť lásky Bohu. Modleme se: „Pane, nedělám si nárok na tohoto milovaného člověka nebo na toto dočasné požehnání. Jsem Ti vděčný, žes tak obohatil můj život. Teď ti to vracím." Bůh určuje, čím procházíme. My se rozhodujeme, jak tím projdeme.

Vykoná-li utrpení při nás to, k čemu bylo Bohem posláno, poslouží k Boží oslavě. Irmhild Bärend z Berlína byla hlavní redaktorkou evangelizačního časopisu „Entscheidung", ředitelkou díla pomoci „Dárky naděje" a zakladatelkou akce „Vánoc v krabici od bot". Skutečně úspěšná historie. Avšak od nehody v roce 2004 je Irmhild Bärend příčně ochrnutá od krku. Vrátila se ze služební cesty v USA, byla unavená a přepracovaná. V noci jde na toaletu. Když se chce vrátit zpět na lůžko, zhroutí se, rozbije si hlavu a zůstává dlouhé hodiny v bezvědomí. Když se probudí, nemůže pohnout ani rukama ani nohama. Již osm roků sedí Irmhild v pojízdném vozíku a je stále o ní pečováno ošetřovatelkami v třísměnném provozu. Musela se naučit žít v plné závislosti na druhých. Už i při podráždění ke kašli musí žádat o pomoc. „Někdy už mi jde to ošetřování na nervy. Chybí mi čas pro mě samotnou. Věděla jsem: nejsem sama. Bůh to jednoduše tak zamýšlel," říká. „A já jsem vděčná za to, co jsem už prožila. Nezanevřela jsem na Boha. Jsem ještě vděčnější za to, jak cenný je jeden den. Užívám si slunce, květin a sezení venku. Existuje tolik podivuhodného. Těším se z toho, co ještě jde." Po svém úrazu se Irmhild tázala, k čemu má ještě žít, k čemu je ještě nyní potřebná. Odpověď našla: „Chci zvěstovat Boží činy."

Bůh nás třeba utrpení nezbaví, ale v každém případě do našeho utrpení vstupuje oslaven.

Kdo se dal formovat Bohem při svém utrpení, získal citlivost vůči utrpení druhých. Potřebujeme jasné Boží vedení, abychom mohli pomoci druhým v zármutku např. po odchodu blízkého člověka na věčnost. Jinak můžeme sklouznout k lacinému utěšování a radám, jako: „Už na to stále nemysli, nesmíš si to tak brát, pouštěj si hlasitě televizi apod." Chceme-li přinést pravou útěchu druhým, musíme mít sami blízký vztah s Bohem. Kdo prošel utrpením s pohledem upřeným k Bohu, může podepřít druhé a být jim ku pomoci.

Nejlépe jim posloužíme, projevíme-li upřímný zájem, modlíme se za ně i s nimi, ujistíme-li je, že je Bůh miluje a je tím pravým Utěšitelem. Konkrétními činy a tichou přítomností můžeme projevit útěchu a zájem zarmouceným.

Bůh si přeje, abychom byli prostředníky jeho útěchy pro ztrápené, zraněné. Bůh nás utěšuje nejen, aby utěšil nás, ale abychom mohli utěšovat druhé.

V Nové Guineji se můžeme na křesťanských hřbitovech setkat se zvláštním jevem – náhrobní kříže mají na příčné lati mnoho malých křížků. Proč? Velký kříž Ježíše Krista nese mnoho malých křížků lidského utrpení.

Je jedno místo, kde je možno složit své utrpení – je to kříž Ježíše Krista.

Zpracovala: Eva Titěrová

Plačte s plačícími

V televizních zprávách se dívám denně na situaci, odvíjející se na Ukrajině. Rozbořené budovy, barikády, vojáci na ulicích střílejí do lidí. Jsou mrtví a ranění, převážně na straně civilního obyvatelstva a domobrany. Když postupem času dojde k větším střetům, budou možná stovky dalších mrtvých. Již teď jsou ztráty na civilním obyvatelstvu vysoké. V novinách čtu o postojích našich i zahraničních politiků, novinářů, ale co mne nejvíc zasáhlo, byl záběr na plačící ukrajinskou ženu, jak stojí na ulici, v pozadí běží vojáci a ona držící v rukou miminko.

Říká reportérům: „Bojím se, vždyť se mi právě narodilo děťátko." Jednalo se jen o kratičký záběr, ale ten mocně pohnul mým srdcem.

Nezažila jsem osobně válku, znám ji jen z vyprávění mé babičky a z filmů. Záběry na válečné scény mi nedělají dobře, těžko je snáším, nemohu se na ně dívat. Pro mne je nemožné, když člověk na člověka vezme zbraň a střílí.

Věřím, že i Pán Bůh trpí s trpícími, pláče s plačícími. Modlím se za civilní obyvatele Ukrajiny, za jejich ochranu. Jako obyčejný člověk nemohu dělat nic jiného, ale vím, že modlitba má obrovskou moc a Pán Bůh nás k ní vyzývá.

M. H.

Zázrak lásky

Dávej lásku dříve, než bude pozdě. Nikdy není pozdě dávat lásku.
Láska je div. Ať ji lidé při tobě vidí dřív, než jim vyhasne zrak, ať ji vnímají, dokud ji mohou ještě užit.
Láska je dražší, než ryzí zlato, perly a diamanty. Čím více lásky máš, tím jsi bohatší. Můžeš lidi obohacovat, i když budeš mít prázdné kapsy.
Máš – li v srdci lásku, máš drahocenný lék. Vyléčíš krvácející srdce, přineseš naději tam, kde se již vytrácí nebo vytratila.

„Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Ján 3, 16).

Plamen lásky v tvém srdci může zapálit i to nejchladnější srdce, napravit vztahy mezi lidmi, ukázat na to, co dosud neviděli, ač to bylo mezi nimi.
Láska opraví rozbořené mosty, urovná poškozené cesty mezi nimi, aby se bez obtíží k sobě dostali.
Láska uzdraví poškozený zrak, abys viděl potřeby druhých, uzdraví poškozený sluch, aby člověk člověku naslouchal, uzdraví nehybné nohy, abys mohl jít za tím, kdo tě potřebuje. Uzdraví bolavé ruce, abys jimi mohl sloužit, dá sílu, abys unesl břemena slabých. Láska je jako „kouzelný“ proutek. Zamáváš a zarmoucený i nazlobený se usměje. Síle lásky není nic podobného, nic se jí nevyrovná.
Čas ani vzdálenost nestačí na zapomenutí hněvu a nepřátelství. Na to stačí jedna věc: Láska. Nedá se zaplatit ani koupit. Na odpuštění, usmíření a urovnání sporu je jen jediný lék: Láska. Nelze ji k ničemu přirovnat. Její výšku nedohlédneš, šířku neobejmeš, délku nezměříš. Takovou míru člověk nemá.
Láska má tu zvláštnost, že ji můžeš získat jen zadarmo. Nikdo nemá tolik peněz, aby si láskou koupil. To nejcennější - lásku, můžeš dávat, nebo dostávat.
Nikdy si ji nemůžeš zasloužit. Vlastnosti lásky jsou mnohostranné, rozšiřuje prostory. Lidé na sebe netlačí, navzájem se neomezují.
Tam, kde není láska, je těsno. I ve velkém paláci a velkých prostorách není místo, pokud chybí.
Kde je láska, mohou lidé šeptat a slyší se. Kde láska není, lidé na sebe křičí a neslyší se. Dívají se na sebe a nevidí se.
Láska unese i tu nejtěžší zátěž. Kde je lásky dostatek, bolest srdce brzy přebolí.
Neláska si pamatuje křivdy dlouho, až do smrti. Láska si pamatuje křivdu jen do západu slunce!
Láska má klíč, který neodkládá. Ten nikdy nezrezaví a je jediným klíčem od všech „trezorů“ lidských srdcí, je ve spolehlivých rukou. Pozůstalí se budou dělit o to, co jsi po sobě zanechal. Jestliže po tobě zbude „jen“ láska, zbylo to největší jmění. Zanechal jsi něco, co se nevyrovná zlatu, ani drahokamům. Na tvoji pozůstalost budou do smrti vzpomínat. Takové jmění pozůstalé nerozděluje, ale spojuje v nerozlučný svazek.
Láska je studánka čiré vody, která nevysychá ani za největšího parna. Nezamrzne ani v tom největším mrazu. Má k ní přístup každý. Kdo z ní čerpá, nikdy nebude žíznit.
Plamen lásky v hořícím srdci láskou, neuhasí nikdo a nic. Láska je víc, než moudrost, nic ji nepřekoná, byť by přišly těžké a chmurné dny.
Láska nezestárne, nezevšední. Kde je láska, tam se rozední. Láska nepřijde nikdy pozdě.
Nikdo není tak starý, ani tak mladý, aby nepotřeboval teplo hřejivé lásky.
Žádná moc se nevyrovná moci lásky.
Unese i ten nejtěžší balvan. To, co unese láska, neunese víra, naděje. Nad sílu lásky není. Láska se nikdy neunaví, nikdy se nevyprázdní. Čím více rozdává, tím více má. Čím více rozsévá, tím více sklízí. Jejímu růstu nezabrání mráz, paprsky slunce, neuškodí jí povodně. Lásku, byť by jen šeptala, je daleko slyšet. Láska umí pozorně naslouchat.
Láska se dává tomu, kdo ji potřebuje, kdo jí otevře dveře svého srdce. Když vstoupí láska, satana o jeho kořist oloupí. Láska nezná hranice, nevymlouvá se na vzdálenosti, nesleduje čas, nepospíchá.
Lásku nikdo nepřemůže, ale ona přemáhá i ty své největší odpůrce.
Láska je pochodeň, která lidem svítí do jejich temnoty, tu neuhasí ani největší uragan. Kdo chodí v lásce, má před sebou světlou budoucnost. Láska vydrží i překoná všechny útrapy, bolesti, nepřízně lidí i nepřízně počasí. Řídí se jinými pravidly, než lidskými.
Láska nikdy nezahořkne. Nevypočítává, kolik již dala. Počítá, kolik má ještě dát. Láska není objímání. Ani polibek nemusí být z lásky. Jidáš políbil svého Mistra ze zrady. Láska je tak úžasná, je osvobozující, bezelstná, je ochotná kdykoli a komukoli pomáhat. V čem je tajemství lásky? Láska nikdy nepřestala komunikovat.

Láska je zosobněna v Bohu

„Bůh je láska“. Skutečnou lásku lze vidět jen ve vztahu k Pánu Bohu, na Kristu. Od Boha přichází, k Bohu ukazuje, k Bohu vede. Plnost Lásky lze vidět jen na Golgotském kříži. Boží Láska dala sama sebe přibít na kříž za mne i za tebe!

Vlastimil Pospíšil

Síla mateřství

Mateřství se zakládá na lásce, výchově a určitém managementu. Rozhodně se nejedná o nějaké marnění času při vykonávání domácích prací. Přináší s sebou množství úkolů, ale také odpovědnost a svobodu. Mateřství vyžaduje vynalézavost a houževnatost, využívání různých dovedností při řešení rozličných problémů, neustálé rozhodování a současné plnění různých úkolů. Mateřství rozvíjí přirozené lidské vlohy a počítá s Boží pomocí ve všech směrech.

Moudří rodiče na Boha spoléhají, modlí se, prosí za život svých dětí, aby byly zachráněny pro věčnost. Pro Boha není nic nemožné. Příkladem nám může být tatínek jménem Jairos. I když jeho dvanáctiletá dcera již umírala, přišel k Ježíši, padl mu k nohám a úpěnlivě jej prosil, aby přišel do jeho domu. Ježíš po cestě uzdravil ještě jednu ženu a potom teprve přišel do domu Jairose. Ale dívka již zemřela. Ježíš řekl zoufalému otci: **„Neboj se, jen věř a bude zachráněna"** a šel do pokoje, kde ležela zemřelá dívka. Lidé se mu posmívali. Ale Ježíš ji vzal za ruku a zvolal: „Dcero vstaň!" Tu se jí vrátil život a hned vstala. (Luk 8, 40-55)

Rodiče by měli spolupracovat na výchově svých dětí, zejména se spolu modlit. Práce v domácnosti není jednoduchá a maminka musí všechno zvládnout. Sama si musí stanovit základní význam tohoto povolání, jeho všeobecné cíle i každodenní plány. Mateřství, ačkoli má obrovský význam, se skládá z velkého množství zdánlivě neužitečných úkolů. Při konání velkých věcí neděláte žádné velké kroky, nepodepisujete šeky na významné částky, ani nepromlouváte k velkému shromáždění. V roli matky činíte velké věci prostřednictvím malých krůčků. Není vždy snadné plnit dlouhodobé cíle (například předávat správné hodnoty vašemu pubertálnímu potomkovi) v krátkodobém horizontu (přimět jej například, aby vám dnes večer pomohl s nádobím). Jakožto matka musíte vložit do činnosti, kterou vykonáváte až čtyřiadvacet hodin denně, celé své já – duchovní, duševní i tělesné. Mezi placenou prací a mateřstvím je asi takový rozdíl jako mezi elektronickou poštou a osobním rozhovorem: můžete si ponechat část svého já, ukázat pouze jeho určitou složku a udržet si tak oddělené soukromí. Kolegové vám to umožní, ale děti ne. Kanceláře zůstávají přes noc prázdné, v domovech se žije naplno i v noci.

Povolání, jako je mateřství, nemůžete jen tak nechat.

Prameny: www.vira.cz
Pro Rozsévač upravila Marie Horáčková

Největší z toho je láska

Svátek matek se u nás slaví vždy druhou květnovou neděli. Matkám věnovaný den má být oceněním odvahy a oběti mateřství. Všem maminkám děkujeme za jejich odvahu a nasazení, přejeme jim vše dobré a ke Dni matek jim nabízíme několik zajímavých povzbuzujících vět.

Mateřství je velká odpovědnost a současně úctyhodné povolání.

Vař, uklízej, vychovávej a miluj. Budu-li dům udržovat bez poskvrny a bez smítka prachu, budou-li všechny košile naškrobené a všechny ponožky zářivě bílé, ale nebudu své rodině dávat lásku, budu pouhou ženou v domácnosti.

Může mít máma vlastní potřeby? Některé maminky si v dnešní době stěžují, že žijí, „jako by vůbec neexistovaly". Tím nezdůrazňují jen to, že nemají ani chvíli samy pro sebe, že nemají čas přečíst si knížku, jít si zacvičit nebo se sejít s kamarádkami, ale vyjadřují svou bolest nad tím, že se jim nedaří uspokojit své nejniternější potřeby: že se jim od dětí nedostává uznání, úcty a lásky.

Lze přikázat lásku? To vám přikazuji, milujte se navzájem. (J 15:17)

Po čem touží rodiče? Otec nebo matka jsou v podstatě naivní lidé, toužící po bytostech, jimž by dali život a radost ze života, které by oživovali svým životem, které by svou radostí těšili a dali jim poznat i kouzlo své radosti, radosti být otcem či matkou.

Mateřství je povolání, které vzbuzuje strach. Začíná devíti měsíci tělesného nepohodlí, po němž následuje bolest, která je tak nesnesitelná, že si to lze jen stěží představit. Pak přicházejí po nějakých dvacet let vyčerpávající úkoly a nesčetná rozhodnutí, která mění život a představují zásadní životní náplň. Je bezpochyby obávané, náročné, ale přináší naplnění.

A ukážu vám ještě mnohem vzácnější cestu. Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. A kdybych rozdal všechno, co mám, ano, kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatností, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. (1K 13)

Môže byť aj v Babylone (Bruseli) niečo dobré?

Premýšľali ste niekedy nad tým, čo Boh robí na mieste, ktoré mnohí zatracujú? Ak áno, dovoľte mi priblížiť vám kresťanské dianie v európskych inštitúciách v Bruseli, pretože aj tu môžeme denno-denne vidieť a prežívať, že Boh je veľký a Jeho milosť vyššia nad nebesia, ba dokonca je väčšia ako akýkoľvek hriech. Ako to vidíme? Vierou. A stále nás povzbudzuje, že to, čomu (alebo Komu) veríme, sa znova a znova ukazuje ako pravda.

Dúha nad Bruselom

Európsky parlament - Brusel

Aké je dobré a milé, keď sú bratia spolu! Je to sťa najvzácnejší olej na hlave, čo steká na bradu, na Áronovu bradu, čo steká na okraj jeho rúcha. Je to sťa rosa na Chermóne, čo padá na sionské vrchy. Tam udeľuje Hospodin požehnanie a život naveky. (Žalm 133)

Európske modlitebné raňajky

V Európskom parlamente (EP) v Bruseli sa každoročne konajú modlitebné raňajky, ktoré spájajú nasledovníkov Pána Ježiša z celej Európskej únie v modlitbe a priateľstve. Tradícia týchto stretnutí pochádza z roku 1998. Hostiteľmi sú poslanci EP spolu s účastníkmi z iných európskych inštitúcií. Ich cieľom je povzbudzovať a upevňovať vzájomné vzťahy na slávu Pána Ježiša Krista.
Posledné minuloročné raňajky sa uskutočnili 3.- 4. decembra 2013. Spevokol spieval na slávu Boha a mnohí účastníci sa pripojili pozdravom alebo prejavom. Spoločne sme sa modlili v skupinách, jednotlivé skupiny za konkrétne krajiny a ich aktuálne problémy. Pre účastníkov, ktorí pricestovali z rôznych krajín, bolo pripravené aj neformálne večerné stretnutie, venované spoločnému zdieľaniu sa a modlitbám.

Európske modlitebné raňajky v Bruseli v decembri 2013

Ekumenické modlitebné raňajky v Štrasburgu

Počas plenárneho zasadnutia EP v Štrasburgu sa na spoločných modlitbách k Pánovi Ježišovi stretávajú poslanci, zamestnanci EP a hostia. Tieto modlitebné stretnutia sú najstaršou skupinou, ktorá bola založená už v roku 1980.
Na úvod sa číta z Božieho slova a neskôr môžu zúčastnení prispieť slovom povzbudenia alebo svedectvom. Nasledujú modlitby za aktuálne problémy v jazy-

koch jednotlivých krajín. Som veľmi rád, že aj na tomto stretnutí zaznieva už aj slovenčina.

Modlitebné stretnutia v európskych inštitúciách

Každý týždeň, v piatok o 13,00 hod., sa v EP stretávajú kresťania, ktorí majú v srdci túžbu modliť sa za európske dianie. Táto modlitebná skupina sa vytvorila v roku 2002. Spoločne sa modlíme, chválime Boha, ďakujeme Mu, dobrorečíme Mu z daného miesta autority, hásáme Božie slovo, prihovárame sa, žehnáme. Skupinu tvoria ľudia pracujúci v európskych inštitúciách alebo organizáciách pridružených k EÚ, prípadne v regionálnych zastúpeniach. Týchto stretnutí sa niekedy zúčastňujú aj návštevníci/turisti z iných krajín. Ďalší sa v danú hodinu v modlitbách pripájajú na miestach, kde sa momentálne nachádzajú, či už v práci alebo doma. Kontaktný email na nás je: epprayers@gmail.com.

V Bruseli existuje aj ďalšia modlitebná skupina pri Európskej komisii. Malá

Modlitby za Európu - marec 2014

Modlitebná skupinka v Európskom parlamente

modlitebná skupina sa schádza aj v EP v Štrasburgu. Okrem nich sa konajú aj ďalšie menšie alebo väčšie, formálne alebo neformálne stretnutia Božieho ľudu. V Bruseli momentálne prebieha množstvo kresťanských akcií, kde ľudia hľadajú Božiu tvár. Spomeniem aspoň pravidelné modlitebné stretnutia pastorov, domy modlitieb, prebiehajúce kresťanské konferencie, fungujúce cirkevné zbory. Aktuálnu situáciu v Bruseli snáď najlepšie vystihuje výrok jednej našej sestry: „Kedysi, keď som sa v Bruseli chcela ísť niekam modliť, ani veľmi nebolo kde, a dnes si môžem vyberať z početných modlitebných stretnutí." Náš Boh nespí. Preto ani my nespíme.

Modlitebná skupinka v Európskom parlamente

Prosím, modlite sa za ľudí, ktorí pracujú v Bruseli, v inštitúciách EÚ, aby boli soľou, aby mali múdrosť a odvahu, aby zostali verní nášmu Pánovi. Modlite sa aj za eurokomisárov, europoslancov, za vysoko postavených v moci v inštitúciách EÚ, ako sú Európska rada, Rada EÚ-Rada ministrov, Európska komisia, Európsky parlament, Európsky súd...

Zlatko Baláž

Zlatko Baláž momentálne pracuje pre EP v Bruseli ako poradca pre výbor ITRE.

Nejen jarní zrcadlo

Známe to, každý den ráno se opakuje stejný rituál…umyvadlo, zrcadlo, hřeben, pohled na sebe. Ach, dnes zrovna dobře nevypadám, chtělo by to vylepšit. Ale půjde to vůbec s takovým zevnějškem? A hele, tuhle mi zas zešedivěl vlas, přibyla vráska. Ženy si lámou hlavu a zkouší hned ten, hned zas jiný účes, líčí tvář i rty, mění oční stíny, parfém. O oblečení ani nemluvě. Chceme být krásní, krásné. Kdo by nechtěl? Pěkným lidem se přece žije lépe, mají úspěch i sympatie, jsou obdivováni a žádáni. Jak se stát pěkným, jak mít úspěch? Stránky mnoha časopisů plní recepty a rady na krásný zevnějšek.

Celý komplex oborů se zabývá lidskou krásou a přitažlivostí. Od módy až po parfumerii, zdravou výživu, kondiční cvičení, masážní a kadeřnické salony, kosmetiku. Co všechno ženy vytrpí, jen aby byly krásné! Kolik času, úsilí i peněz vynaloží, kolik dobrot si odpustí. Ach ty

„…nestarajte sa o svoj život, čo budete jesť, ani o telo, čím sa odejete. Lebo život je viac ako pokrm, a telo viac ako než odev" (Luk. 12, 22 –23).

plejády diet, čajů na hubnutí, rafinovaných garderob a příčesků! Možná bychom žasli, kdybychom viděli, jak dlouhou řadu lidí tato péče profesně zaměstnává.
O zevnějšek se má pečovat! Přesto se stává, že se vynaložená péče i prostředky míjí účinkem. Úspěch se nedostaví, zlepšení nenastane. Nemůžeme lehce změnit naše tělesné proporce, náš věk i typ. Existují sice lékařské kosmetické kliniky, kde vadu na kráse operačně odstraní, nelze však vylepšovat trvale a bez rizika. Platí tu i otázka míry vkusu. Zdar nemusí přijít, neumíme-li postupovat podle rady "méně znamená více". A vylepšená tvář ještě neznamená jistý úspěch. Může se pokazit vnitřním rozpoložením, mrakem na čele, zlobně našpulenými rty. Tady s žádnou kosmetikou neuspějeme. Charakter, povahové rysy i nálada jsou velikou překážkou. Jedno biblické přísloví srovnává dokonce krásnou svéhlavou ženu s ozdobou na pysku vepře. Hrubost, pyšný pohled, sevřené čelo či ústa, která chrlí prostořeká slova, žádné kosmetické procedury nevylepší a líčení nepřemaluje. Nejednou jsme potkali podobné krasavce, jejichž vzhled spíše odpuzoval. Vizážisté jistě ví, že nestačí upravit jen povrch lidského zevnějšku. Poradí nám nasadit na vylepšenou „fasádu" úsměv a je to! S úsměvem jde všechno líp. Grimasu však dlouho nikdo neudrží, to stojí značnou námahu. Chtěný úsměv je vždy studený a cizí, hned poznáme, že tu něco nehraje. Tady rada odborníků nestačí. Existuje však lepší řešení. Nestojí ani žádné peníze. Přistupme k zrcadlu a položme si následující otázky. Jaký je náš vnitřní člověk? Stojíme též o jeho krásu? Očisťujeme naše nitro od nánosů nečistot také tak pravidelně jako svůj obličej? Nebo jen jednou za rok na jaře? Do jakého šatu jej vůbec oblékáme? A jak nám i jiným voní? Byli jsme někdy se svým vnitřním „já" u poradce na dobrý vzhled? Třeba u odborníka na to, co nám sluší, a učitele společenského chování? „Kosmetik, vizážista a krejčí pro naše vnitřní já? To jsou ale otázky!" Pomyslí si někdo a zaťuká si na čelo. Jsou i nejsou, pravdou je, že nitro dokáže zkrásnit či pokazit lidskou tvář. Vnitřní krása duše prozáří i zevnějšek a činí člověka přitažlivým. Kdo viděl tu proměnu, ten to ví. Ví, že lze narovnat čelo, projasnit pohled a změkčit i tvrdé, chladné rysy. Že lze mít napřímenou šíji, jiskru v oku a pokleslé koutky úst zdvihnout k hřejivému, nepředstíranému úsměvu. I mluva a gesta se tu pročistí. Tu změnu postřehnou lidé kolem a v jejich očích bude nevyslovená otázka: Kam to jen ten člověk chodí, jakou kosmetiku používá? „Boží kosmetiku," zněla by odpověď. „Svěřil sebe samého do rukou nejlepšího odborníka, svého Stvořitele." Odvážíme se toho také? Jestli ano, pak se octneme v renovačním centru obnovy celého svého já. Bude to možná delší proces, ale bude stát za to. Bůh nás obmyje, očistí, nabídne nový šat, do očí dá jiskru a na rty úsměv víry, lásky a naděje. Pookřejeme a šíje se nám narovná. Naše čelo se oprostí od brázd mnoha obtěžujících starostí.
Provoní nás Kristova vůně. Budeme-li pozorně číst Bibli a jednat podle zde napsaných slov, dobrý výsledek by nás neměl minout. Poznáme, že vnější vzhled není až tak podstatný, že jsou mnohem důležitější a krásnější věci v životě. Mít obnovené a čisté nitro k nim bezesporu také patří. Mysleme na to při jarních očistných kůrách, pořádcích a úklidech. Nezůstávejme jen u povrchu. Přídavkem obdržíme radost ze života, pokoj a mnohem, mnohem více. Toužíme po tom, aby naše tvář zářila? Přibližme se k Hospodinu a prožívejme s ním svůj čas.

Marie Plotěná

Přemýšlejme o životě

přemýšlejme o vztazích, přemýšlejme o tom, co od nás Bůh žádá. Kdokoliv z nás se může kdykoliv ocitnout na hranici života a smrti. Nikdo by neměl zapomínat, že je nám dnes a denně dávána jen z Boží milosti nová životní příležitost, abychom mohli přemýšlet o smysluplném naplnění svého života, v modlitbách předkládat všechny naše záležitosti Bohu.

Radujte se s radujícími

plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte na svou vlastní chytrost. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: „Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán." Ale také: „Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti." Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem. (Římanům 12:15-21)

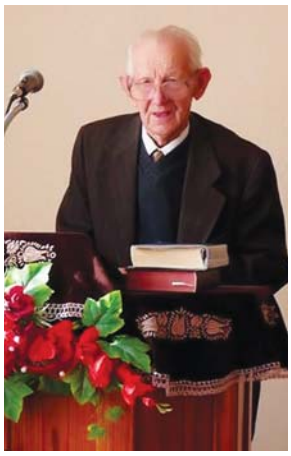

Brat Miroslav Ďurej so svojou dcérou Blaženou a synom Rastislavom

90. narodeniny

Dňa 23. 2. 2014 sa z Božej milosti dožil 90 rokov brat Miroslav Ďurej z Muránskej Dlhej Lúky. Brat bol dlhoročným vedúcim tejto misijnej stanice zboru Jelšava – neskôr zboru Revúcka Lehota. Slúžil obetavo a s láskou, až kým štafetu neodovzdal svojmu synovi Rastislavovi. Milému bratovi ďakujeme za všetko, čo pre našu skupinku urobil a stále robí, lebo, i keď telo slabne, na modlitbách no ani v napomínaní neustáva. Brat nemá rád, keď sa oslavuje človek, preto chválime nášho nebeského Otca a prosíme Ho, aby naďalej žehnal nášmu bratovi a dával mu silu i zdravie.

Jarmila Majlingová

V pravý čas na správném místě

Asi před dvěma lety jsem podstoupila menší chirurgický zákrok, který si vyžadoval několikadenní hospitalizaci. Nastoupila jsem na interní oddělení nemocnice, jejíž název zní velice humánně. Já jsem však až takovou vstřícnost nepocítila. Než jsem se stačila vzpamatovat, ocitla jsem se na pokoji, kde jak jsem se později dozvěděla, nikdo dlouho nevydržel. Ten strašný zápach, který se šířil celým pokojem, byl i pro mne, bývalou zdravotní sestru, těžko snesitelný. Tak to snad ne! Všechno se ve mně bouřilo. V takovém prostředí se mám psychicky připravovat na zákrok? Brzy jsem však pochopila, že právě tady mě Pán Bůh potřebuje. Mohla jsem aspoň v tom nejnutnějším obsloužit pacientky, které byly odkázány na pomoc druhých. Věděla jsem, že tyto ženy potřebují nejen moje ruce, ale také slova potěšení a soucitu. Přemýšlela jsem, jak prolomit tu tíživou atmosféru plnou naříkání, bolesti a beznaděje. A tak jsem začala zpívat. Nejdříve to byly známé, lidové písně, k jejichž zpěvu se spontánně přidaly i některé z pacientek. Pak jsem přešla na jednoduché písně s duchovním obsahem. Mohla jsem tak vydat svědectví o tom, co pro mne ta slova znamenají. Mluvila jsem o naději a lásce, kterou může dát jedině Pán Ježíš. Povzbuzovala jsem je ujištěním, že Pán Bůh o nás všech ví a nikdy nás neopustí. Ovzduší se opravdu pročistilo. Dokonce i naprosto dezorientovaná pacientka, která byla velkým soustem i pro otrlé sestřičky, se uklidnila. Večer před spaním jsem se mohla modlit a vyprošovat pro všechny nás Boží sílu a ochranu. Pak nastala chvíle loučení, kdy jsem se po několika dnech vracela domů. Bylo to těžké, zvláště pro pacientky. Ujistila jsem je, že se za nimi ještě podívám. Když jsem po nějaké době chtěla vědět, jak se jim daří, žádná z nich už tam nebyla. Nevím, co se s nimi stalo. Jedno však vím, že jsem byla v pravý čas na správném místě.

Eva Mečkovská

Redakce blahopřeje

Dne 15. května 2014 se dožívá 75 let bratr Karel Kuc.
Blahopřejeme bratrovi k narozeninám a přejeme Boží požehnání a zdraví do dalších let.

Keď láska vrie

Máme ešte v čerstvej pamäti myšlienky z Rozsievača na tému Rozvod ako riešenie a už miesto nich sa v mysli vynárajú nové - Rozvod neprichádza do úvahy. Slávnostne vyzdobené zhromaždenie v Košiciach dňa 4. 4. 2014 nás utvrdilo v presvedčení, že láska je silná ako smrť a jej blkot je blkotom ohňa, plameňom Hospodina.
Sestra Vierka Cimrová a brat Marek Behun sa rozhodli uzavrieť manželstvo a smelo vstupujú v sprievode svojich rodičov do modlitebne.
Zhromaždenie povstalo a pri pohľade na sviatočne oblečených a šťastných svadobčanov sa nám do očí tlačili slzy radosti aj smútku zároveň.
Z hľadiska významu svadby pre cirkev a široké príbuzenstvo je to v skutku dojemná chvíľa.

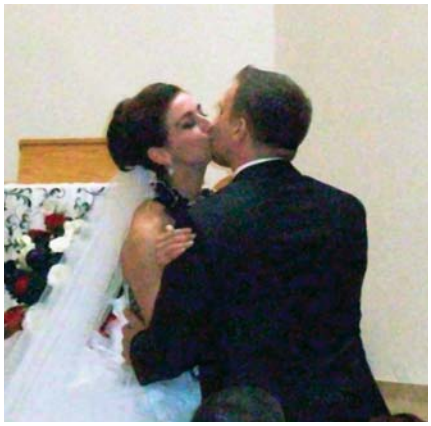

Vinš Marekovej netere Emky Čonkovej: „Buďte spolu šťastní, láska nech vás spája, veď s ňou sa dá vybudovať všade kúsok raja," to ešte umocnil.
Kazatelia Dalibor Smolník, Igor Čonka a Jozef Michalec na základe biblických textov nešetrili slovami povzbudenia a modlitbami za Božie požehnanie.
Dozvedeli sme sa, že manželstvo je Božím darom daným pre ľudí, aby si navzájom pomáhali a bez ohľadu na okolnosti, ktoré sa v živote vyskytnú, aby spolu verne žili.
Pán Boh ustanovil manželstvo ako priestor pre plné vyjadrenie lásky, v ktorej sa jeden druhému bez zvyšku odovzdajú. Zdravé fungovanie v manželstve je sväté tajomstvo, v ktorom muž a žena dospejú k jednote v každom ohľade tak, ako Pán Ježiš je JEDNO TELO so svojou cirkvou. Preto nech je manželstvo u všetkých v úcte.

Michal Barger

Ruští a ukrajinští baptističtí představitelé se setkali

Poprvé od začátku politické krize na Ukrajině se setkali vedoucí Baptistických jednot Ruska a Ukrajiny. Setkání se uskutečnilo 8. dubna v Kyjevě a oba vedoucí setkání popsali jako srdečné. Na závěr představitelé obou jednot podepsali Prohlášení, které poukazuje na jejich touhu pokračovat v silné a přátelské spolupráci, které si obě jednoty do současnosti užívaly. Tony Peck, tajemník EBF, k tomu řekl, že bylo velmi dobré, že se představitelé těchto dvou jednot setkali. „Ukazuje to, že evangelium, kterému věříme, přesahuje politické rozdíly mezi dvěma národy a sjednocuje nás v touze po míru a smíření v Kristu. Ukrajina má stále před sebou těžké dny a my se nepřestáváme modlit za jejich představitele a lid."

Vyacheslav Nesteruk, President – Celoukrajinská jednota evangelikálních křesťanů – baptistů (na fotografii vpravo) a Aleksey Smirnov, President – Ruská jednota evangelikálních křesťanů – baptistů.

Prohlášení vedení Ruské a Celoukrajinské jednoty evangelikálních křesťanů – baptistů

„Blaze těm, kdo působí pokoj..." Mat. 5, 9

My, zástupci kongregací Evangelikálních křesťanů – Baptistů v Rusku a na Ukrajině, jsme se setkali, abychom vyjádřili náš společný pohled na otázku hlavního zájmu členů našich sborů a obyvatel našich zemí. Nyní zde prohlašujeme a veřejně podepisujeme naši podporu možnosti mírového rozhovoru mezi našimi církvemi a národy. Všechny naše sbory se vytrvale modlí za mír mezi našimi národy a za ty, kteří trpí následky současných politických zvratů. Modlíme se za trvalý mír a porozumění mezi obyvateli obou zemí nezávisle na národní nebo církevní příslušnosti.

- Vyjádřujeme svou upřímnou ochotu se modlit a podporovat skutky bratrského rozhovoru a podpory míru v ruské a ukrajinské společnosti.
- Apelujeme na všechny, kteří jsou zodpovědní za budoucnost našich zemí, aby se pevně drželi principů svobodného svědomí a vyznání stejně jako nevměšování se státu a politických sil do vnitřního života náboženských organizací.
- Odmítáme jakékoliv skutky násilí a brutality proti lidem a také řešení politických problémů vojenským zásahem.
- Apelujeme na členy různých náboženských skupin, aby se zapojili do procesu odpuštění a spolupráce mezi našimi národy.
- Jsme zarmoucení smrtí těch, kteří zemřeli v násilných střetech na obou stranách konfliktu, jak z řad civilistů, tak vojáků.
- Vyzýváme naše bratry a sestry ve sborech v Rusku a na Ukrajině k modlitbám za mírové řešení této politické konfrontace mezi dvěma zeměmi.
- Vyzýváme naše národy, aby využili všeho úsilí a vyvarovali se provokací, zachovali si lásku k bližnímu, respektovali lidskou důstojnost a víru.
- Bez obav z okolností jsme připraveni spolupracovat na šíření evangelia v obou našich zemích a po celém světě.

Kyjev 8. dubna 2014
Kancelář VV BJB

O krizi v Sýrii

Libanonská společnost pro vzdělávání a sociální rozvoj (LSESD) podává aktuální zprávu o krizi v Sýrii.

Podle poslední zprávy UNHCR (Úřad nejvyššího komisaře OSN pro uprchlíky, pozn. překl.) v současnosti přesáhl počet syrských uprchlíků 2,5 milionu lidí. Nachází se v těchto oblastech:

- 936 861 v Libanonu
- 619 593 v Turecku
- 577 786 v Jordánsku
- 222 574 v Iráku
- 134 358 v Egyptě

MODLITBA je nejdůležitějších nástrojem, který můžeme používat k pomoci syrským utečencům.

LSESD, skrze dva místní partnerské sbory uvnitř Sýrie, poskytuje každý měsíc potravinové příděly, lékařskou službu a oblečení na zimu pro 3 700 rodin (22 200 jednotlivců). Chvála Bohu za zdroje, které nám poskytuje. Modlete se za pastory a za sborové vedoucí – modlete se za jejich ochranu a obnovu sil. Slouží uprostřed velmi těžkých okolností.

LSESD pracuje skrze 18 sborů a jednu neziskovou organizaci v Libanonu. Poskytuje každoměsíčně jídlo 2 600 rodinám (15 600 jednotlivců). Každá z těch rodin se nachází ve velmi těžké situaci. Modlete se za sbory, které tuto pomoc poskytují, aby těmto rodinám předávali také lásku a útěchu v Kristu. Díky Bohu za zdroje jídla, které nám poskytuje, a také za všechny věci, které byly potřeba během zimy – deky, matrace, kamna a topivo.

LSESD spolupracuje s místním sborem v Bekaa, která založila školu pro 200 dětí od mateřské školy po 6. třídu. Během odpolední jsou ještě hodiny pro ostatní děti. Díky Bohu za sponzory, kteří podporují tyto vzdělávací programy. Modlete za tyto děti, aby tento sbor byl pro ně bezpečným místem, kde mohou růst v poznání Boží milosti a zakoušet požehnání, která on dává. Modlete se za Boží obnovu a občerstvení pro všechny, kteří v LSESD jakýmkoliv způsobem slouží syrským uprchlíkům.

Kancelář VV BJB

Nová Rada BJB v SR

Vo voľbách do orgánov Rady BJB v SR na volebnej konferencii delegátov zborov BJB v SR dňa 13.4.2014 v Jelšave boli zvolení:
Predseda Rady BJB v SR: Darko Kraljik
Podpredseda Rady BJB v SR: Ján Szőllős
Člen Rady za západnú oblasť: Miroslav Tóth
Člen Rady za strednú oblasť: Pavol Šinko
Člen Rady za južnú oblasť: Tibor Bánsky
Člen Rady za východnú oblasť: Ľubomír Pál
Členovia kontrolno-rozhodcovskej komisie:
Milan Hrivnák, Dalibor Smolník, Dušan Uhrin
Členovia revíznej komisie: Jarmila Lukáčová, Zdenko Podobný, Daniel Šaling
V zmysle volebného poriadku sú zvolení do funkcií na štvorročné volebné obdobie.

www.baptist.sk

Ľubomír Pál, Ján Szőllős, Miroslav Tóth, Darko Kraljik, Pavol Šinko

Referendum o ochrane rodiny

Petíciu prezidentovi za vypísanie referenda o ochrane rodiny začala 5. apríla podpisovaním prvých petičných hárkov v záhrade prezidentského paláca v Bratislave Aliancia za rodinu (AZR). Občanom Slovenska chcú položiť štyri otázky, ktoré majú podľa hovorcu aliancie Antona Chromíka jediný cieľ – zaistiť zákonmi, aby otec a mama boli pre deti vždy to najlepšie.

AZR chce položiť občanom Slovenska štyri otázky. Chce sa pýtať na to, či:
súhlasia s tým, aby sa manželstvom nemohlo nazývať žiadne iné spolužitie osôb okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou;
či súhlasia s tým, aby párom alebo skupinám osôb rovnakého pohlavia nebolo umožnené osvojenie (adopcia) detí a ich následná výchova;
či súhlasia s tým, aby žiadnemu inému spolužitiu osôb okrem manželstva nebola priznaná osobitná ochrana, práva a povinnosti priznané iba manželstvu a manželom, a v poslednej otázke,
či súhlasia s tým, aby školy nemohli vyžadovať účasť detí na vyučovaní v oblasti sexuálneho správania či eutanázie, ak ich rodičia alebo deti samy nesúhlasia s obsahom vyučovania.
„To, o čo nám ide, je veľmi jednoduché," uviedol A. Chromík. „Ponúkame Slovensku možnosť povedať, že nechce sociálne experimenty. Ponúkame mu možnosť povedať, že pre svoj rozvoj chce zachovať istotu funkčných inštitúcií. Žiadne iné spolužitie okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou sa nemôže nazývať manželstvom, žiadni dvaja otcovia nenahradia matku ani dve či tri matky nenahradia otca. A zároveň by sme boli radi, keby sa spoločnosť dokázala dohodnúť prostredníctvom referenda na tom, že rodičia musia mať právo garantovať výchovu svojich detí v súlade s ich hodnotami a presvedčením a škola ich nemôže nútiť do vzdelávania v oblasti sexuálneho správania či rôznych kultúrno-etických otázkach bez ich súhlasu. Sú to jednoduché a elementárne veci a preto verím, že bez väčších problémov otcovia a mamy Slovenska túto petíciu aj referendum podporia," uzavrel Chromík.
Druhý hovorca Aliancie Peter Kremský zároveň povedal, že petíciu začínajú v záhrade prezidentského paláca preto, že o niekoľko mesiacov sa tam chcú vrátiť s potrebnými 350.000 podpismi, ale už hlavným vchodom do paláca za novým prezidentom. „Sme radi, že novozvolený pán prezident Andrej Kiska nám ešte pred druhým kolom volieb na osobnom stretnutí prisľúbil, že ak petícia splní ústavné požiadavky, tak referendum vypíše, a ak to bude možné, spojí ho s inými voľbami, aby sa šetrili náklady," povedal P. Kremský.
AZR by preto rada referendum zrealizovala spoločne s komunálnymi voľbami na jeseň tohto roka. Petičný hárok je možné nájsť na www.alianciazarodinu.sk, kde AZR tiež vysvetľuje svoje motivácie pre vyhlásenie petície vedúcej k referendu.
Aliancia za rodinu je občianska iniciatíva organizácií a jednotlivcov, ktorá vznikla v decembri 2013 na podporu hodnôt manželstva a rodiny. Neviaže sa na žiadnu ideológiu, vierovyznanie či politickú stranu a je otvorená pre všetky organizácie, jednotlivcov, skupiny, inštitúcie, spoločenstvá či iné zoskupenia občanov, ktoré sa stotožňujú s vyhlásením Aliancie.

Aliancia za rodinu, redakčne krátené

Nový spevník

Nový slovenský spevník je na svete.

Som vďačný Pánu Bohu, že môžeme dať do rúk sestrám, bratom i ďalším záujemcom „Spevník 400 kresťanských piesní", ktorý je výsledkom práce spevníkovej komisie a jej spolupracovníkov v rokoch 2003 - 2014.
Týmito slovami uvádza Slávo Kráľ - predseda spevníkovej komisie, nový spevník pre slovenské zbory BJB, ktorý bol slávnostne uvedený do služby na oblastnej konferencii v Jelšave, ktorá zároveň hostila aj konferenciu delegátov zborov BJB na Slovensku.
Na nový spevník sme netrpezlivo čakali desať rokov, lebo posledné spevníky z roku 1971 sú už v mnohých zboroch v zlom stave a aj doba pokročila tak, že vznikla prirodzená potreba mať nový spevník, ktorý by obsahoval to najlepšie z minulosti a bol obohatený aj súčasnosťou. Výsledkom je spevník so 400 piesňami, ktoré sú zoradené do tematických skupín, a register umožňuje vyhľadávanie podľa viacerých kritérií. Špecifikom spevníka je to, že viaceré piesne sú v úpravách, ktoré sú bližšie k pôvodným verziám piesní, a samozrejme viaceré české texty boli nahradené slovenskými.
Príprave spevníka sa venovali členovia komisie: Ľudmila Šramová, Ľubo Šramo, Branislav Kráľ, Slávo Kráľ. Veľkým prínosom bola spolupráca s Janou Nagajovou a Ivanom Valentom.
Brat Ján Szöllös ešte ako predseda Rady BJB na Slovensku vyjadril svoju vďaku slovami: **„Ďakujeme členom spevníkovej komisie a všetkým, ktorí spolupracovali na vzniku tohto spevníka, za ich dlhoročnú obetavú prácu. Prosíme Pána, aby aj prostredníctvom tohto spevníka dával svoje požehnanie do života a misie našich zborov a všetkých ľudí v našej krajine."**

St.K

Mimoriadna zbierka na konferenciu

Na 14. jún 2014 pripravujeme slávnostnú konferenciu „100 rokov rozsievania“, ktorá sa uskutoční v Brne.

Pozývame vás k spoluúčasti na tejto významnej udalosti aj prostredníctvom modlitieb a finančnej spolupráce.

Očakávané finančné náklady na organizáciu a vydanie zborníka chceme uhradiť z dobrovoľných darov jednotlivcov alebo cirkevných zborov.

Dary môžete zasielať na číslo účtu rovnako ako predplatné, do poznámky napíšte:

Dar 100 rokov rozsievania

resp.

Dar 100 let rozsévání.

Ďakujeme

Pozývame vás na výročnú konferenciu pri príležitosti okrúhleho výročia založenia časopisu Rozsievač

100 rokov rozsievania

14. júna v modlitebni BJB Brno na Smetanovej ul č. 20 v čase od 9.30 do 17.00

•

spomienky, odborné referáty, duchovné povzbudenie, modlitby

•

spoznajte históriu a duchovný odkaz nášho časopisu vo svetle dejín i súčasnosti

•

získajte historický zborník o vývoji časopisu Rozsievač

Tešíme sa na vás

Hľadáme nových prispievateľov/redaktorov

Našou túžbou je neustále skvalitňovať obsah Rozsievača. Hľadáme preto ľudí z ČR aj SR, ktorí by chceli vstúpiť do tejto služby v týchto oblastiach:

- preklady správ a článkov zo sveta (anglický, resp. nemecký jazyk)
- krátke informácie zo zborového diania
- rozhovory
- spracovanie tématických článkov
- fotoreportér

Ak nemáte prax v danej oblasti, zabezpečíme vám zaškolenie. Potrebujeme vás :-)

Ďakujeme všetkým predplatiteľom, ktorí si uhradili predplatné Rozsievača na rok 2014. Je to pre nás povzbudenie a aj záruka toho, že budeme vedieť naplniť náš rozpočet. Zvlášť chceme poďakovať tým predplatiteľom, ktorí nám poukazujete viac, než je stanovené predplatné. Tieto dary budeme využívať na rozvoj našej služby, aby sa Rozsievač ďalej skvalitňoval a dostával k čoraz širšiemu okruhu čitateľov.

Redakcia

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu! Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci řádků. Dokumenty prosím posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci prosím zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Upozornění:
Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor.
Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů.
Všechny články procházejí jazykovou úpravou.
Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

7 - Z lavíc do ulíc – evanjelizácia
Uzávierka príspevkov: 6. 6. 2014
8 - Integrita nášho života
Uzávierka príspevkov: 6. 7. 2014
9 - Smrť súčasť života
Uzávierka príspevkov: 6. 10. 2014
10 - Na zemi ako v nebi
Uzávierka príspevkov: 6. 11. 2014

Institut Williama Wilberforce Vás srdečně zve na

Literární večer s Ludmilou Hallerovou

Představení její autobiografické knihy a rozhovor na různá témata obsažená v knize moderuje Krista Gerloffová

22. května 2014, od 19 hodin, BJB Vinohradská 68, Praha 3

Informácie ku konferencii:

Každý účastník konferencie aj dieťa musí byť osobitne prihlásený a mať zakúpený účastnícky balíček. **Prihláška je záväzná!**

Začiatok konferencie	sobota 7. 6. 2014 o 9:30
Záver konferencie	nedeľa 8. 6. 2014 obed
Uzávierka prihlášok	streda 4. 6. 2014

Starostlivosť o deti bude zabezpečená vždy počas troch hlavných konferenčných stretnutí. (Spoločný čas 1, 2, 3 v programe KPSG)

Viac informácií a prihlášky na www.baptist.sk

JEDNOducho s Ním!

Kresťanský open air music festival CampFest chystá už v týchto chvíľach pre svojich návštevníkov opäť nové veci. Na Ranči Kráľova Lehota sa 31. 7. – 3. 8. 2014 stany naplnia nielen multižánrovým programom, ale aj duchovne bohatým posolstvom, hrami, priateľstvami a campingom. 16. ročník ponesie tému „JEDNOducho S NÍM".

Zámerom organizátorov je pozvať účastníkov nielen počúvať svedectvá o tom, aké je to byť *jedno* s Pánom Bohom, ale aby sami zažili svoje svedectvo vstúpiť do toho: Byť Jednoducho s Ním. Po minuloročnej neočakávanej návštevnosti (vyše 6000 účastníkov) sa taktiež pripravujú väčšie stany, nové pódiá, a teda aj viac programu. Aj keď oficiálne ešte nie sú známe mená hlavných kapiel a účinkujúcich, môžete si vo svojich kalendároch rezervovať miesto pre CampFest.

Od 1. apríla sa totiž spustilo prvé a mimoriadne výhodné predplatné. Lístky, aj všetky doplňujúce informácie, sú dostupné na oficiálnom webe www.campfest.sk. V prípade záujmu podporiť festival vlastnými silami, je možnosť prihlásiť sa ako dobrovoľník – registrácia prebieha taktiež od 1. apríla, prihlasovací formulár je rovnako dostupný na oficiálnej stránke.

Komu to nie je jedno, príde od 31. júla do 3. augusta na CampFest 2014!

Ježiš Kristus – centrum viery

Zbierka kázní, vyučovaní a prednášok kazateľa a učiteľa evanjelikálneho kresťanstva Pavla Hanesa, známeho svojím kristocentrickým a kontextovým prístupom k štúdiu Biblie.

Ide o ojedinelú zbierku zvukových nahrávok zatriedených podľa tém. Predstavuje príležitosť skvelého štúdia pre tých, ktorých zaujíma „kresťanský život s Bibliou v rukách a pohľadom upretým na Krista".

Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD. vyučuje na KETM od jej založenia v roku 1993. Je garantom filozofie pre teológov a starozmluvných predmetov, vyučovaných v rámci študijného odboru č. 2.1.12 teológia. (bakalár evanjelikálnej teológie a misie, magister evanjelikálnej teológie). Ide o tieto predmety: hebrejčina, exegéza SZ, teológia SZ, starozmluvný seminár, úvod do filozofie pre teológov, dejiny filozofických systémov. Okrem toho vyučuje výberové predmety: Úvod do experienciálnej teologickej literatúry a Kresťanský apologéta.

Názov: Ježiš Kristus – centrum viery
Autor: Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD.
Zozbieral: Jozef Križovenský
Cena: 10,- € s poštovným
formát: 4 × DVD nosič v DVD obale so 724 prednáškami vo formáte mp3, vhodné do počítača, mp3 prehrávača alebo mobilu.
Objednávky a informácie: krizovensky@gmail.com

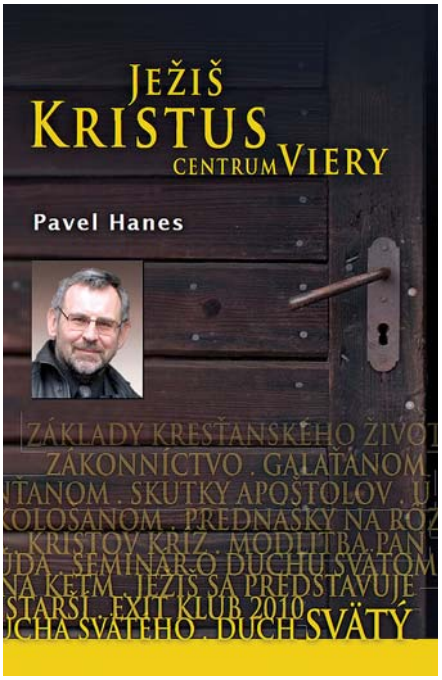

„Vždy majme na pamäti, aby v centre pozornosti bol Ten, kto bol za nás ukrižovaný a pre nás vzkriesený – Pán Ježiš Kristus."
(Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD.).

Rozsievač (1946–1951) - v povojnovom období

Povojnové roky boli poznačené na jednej strane radosťou zo získanej slobody a na druhej strane obavami o vypuknutie ďalšieho vojnového konfliktu. Svet sa rozdelil na dva tábory – kapitalistický západ a socialistický východ. Na mnohých miestach sa uskutočňovali mierové pochody a ľudia sa pýtali, čo bude ďalej. Spoločenské dianie a nálada sa odrážali i na stránkach Rozsievača.

Čas po vojne

Od roku 1946 Rozsievač vychádzal na ôsmich stranách plus obálka. Bola to iba polovica z rozsahu, ktorý mal počas vojnových rokov. Odrážala sa v tom bieda povojnových rokov, lebo nový šéfredaktor br. Milan Šramo musel hľadať východiská v situácii, keď bola tlač drahá. Texty článkov boli preto tlačené menším a hustejším písmom, aby sa do obmedzeného priestoru vošlo čo najviac obsahu. Aj to, že dosť často vychádzali dvojčísla, svedčí o problémoch pri príprave. Dovtedajší šéfredaktor Michal Marko odstúpil pre chorobu zraku a mimoriadne vyčerpanie.

V dvojčísle 1 – 2 z roku 1946 píše brat A. Križka v novoročnom príhovore:

Pripomíname si uplynulých šesť rokov. Boli to roky, na ktoré sa nedá ľahko zabudnúť. Koľko starostí o živobytie, koľko strachu, čo s nami bude, aká hrôza, keď nás kosila smrť na každom kroku, a to väčšinou mladých ľudí. Je tomu práve rok, keď strašná vojna sa zblížila aj do našej dedinky (Iľanovo, pozn. red.), kde sme boli živými svedkami, čo všetko ľudská zloba vie dokázať. Keď vonku gule padaly ako dážď, stavy horely a nikde úkrytu, nikde záchrany, vtedy nám tak milo padly slová: „Dúfaj v Hospodina celým svojím srdcom."

Štedrosť aj v nedostatku

Keď sledujete jednotlivé čísla, dá sa povedať, že duchovná a spoločenská nálada v našich zboroch sa zlepšovala každý mesiac. Pribúdajú informácie o aktivitách miestnych zborov v oblasti misie a sociálnej práce. Po vojne napriek hmotnému nedostatku a množstvu zničených ľudských osudov viacerí bratia a sestry štedro prispievali na rôzne projekty a pomoc núdznym. Zvláštna pozornosť bola venovaná presídlencom z južného Maďarska. Peniaze prichádzali z domova i zo zahraničia.

Zvlášť naši rodáci pamätajú na nás. Posielajú balíky za balíkmi svojim rodinám do Československa… Okrem spoločných akcií, ktorých sa zúčastňujú, robia ešte zvláštne samostatné zbierky. Majú viaceré fondy, na ktoré zbierajú peniaze i iné veci a posielajú k nám. Posledne poslala Konvencia čsl. baptistov v Amerike 50 debien šatstva a obuvi pre baptistov v Československu…

Nemálo prostriedkov sa vyzbieralo na Fond pohanskej misie, na sirotinec Rodina v Čeklísi – Bernolákove, na modlitebňu v Ostrave i zotavovňu v Račkovej doline (Zotavovňa baptistov pod Tatrami). Skoro každé číslo Rozsievača obsahovalo zoznam darcov.

Vieme, že mnohým čitateľom prinášame známy, milý, rodný kraj, kým oni sú ďaleko v cudzej zemi… Ale tu, hľa, staviame budovu pre našu mládež a starež… Milo nám prišlo, keď naši drahí rodáci podporili našu prácu tu v starej vlasti, áno, keď sa ohlásila láska a cit spolupatričnosti…

V rokoch 1947 a 1948 je Rozsievač plný svedectiev o živote s Pánom Ježišom, prináša mnohé fotografie zo zborov, z krstov, konferencií a vzdelávacích stretnutí. Výrazne sa aktivizovala aj mládež, ktorá začala vydávať od februára 1947 prílohu Rozsievača – Nový úsvit. Bola to snaha nadviazať na mládežnícky časopis Úsvit (po r. 1938 Nový úsvit) pod vedením Karola Vaculíka, ktorý bol v roku 1941 zakázaný.

Povojnový Nový Úsvit viedli Draha Macháčková (Praha) a Dobra Vaculíková (Bratislava). Táto príloha pre mládež je charakteristická živou duchovnou výzvou a priamym oslovovaním mládežníckeho čitateľa. Príloha mala osem strán, teda toľko strán ako samotný Rozsievač, používala väčšie a na svoju dobu modernejšie písmo. Radosť z nových vecí však netrvala dlho a v roku 1949 bolo vydávanie zastavené politickou mocou.

Kompromisom bolo, že rozsah Rozsievača sa zvýšil na 16 strán a pribudla rubrika pre mladých, ktorá však už nemohla mať svoju údernosť a rozsah.

Co má každý přinésti do shromáždění:
(Aktuálne aj po 68 rokoch)
1. Svou vlastní Bibli a zpěvník.
2. Předmět k modlitbám v mysli a srdci.

NOVÝ ÚSVIT

Príloha pre mládež

1. marca 1947 Číslo 3.

Radar

Novinová zpráva: Vojákům USArmy se podařilo navázat radarové spojení se sluncem a měsícem.

Co to je? Radar, radar... Je to

bování hnacích sil zhroucení a ty nejraději bys chtěl spočinout na té zemi, ze které jsi vyšel, ale poskvrněn hříchem bojíš se návratu. Pak, máš-li v sobě alespoň jiskérku svědomí, která by probleskla do okolí, oko radaru

3. Nějakou myšlenku z denního čtení Bible.
4. Vroucí touhu po spasení jiných duší.
5. Soustředěnou pozornost.
6. Bratrskou lásku k těm, které očekáváš.
7. Vyjasněnou tvář od vnitřní radosti.
8. Svůj příspěvek na království Boží.
9. Svého přítele nebo hosta.
10. Velké očekávání, které Bůh naplní.

Postoj k vrchnosti

Postoj vládnucej komunistickej strany po roku 1948 voči kresťanstvu a cirkvám bol nepriaznivý. Napriek tomu naši bratia vyzývali ľudí k podriadenosti vrchnostiam. Z obsahu článkov často vidieť, že v mnohom sa jednalo o „povinné témy" a bratia robili maximum pre to, aby ich dokázali naplniť duchovným obsahom.

Naša vláda nesie na štíte náboženskú slobodu ako najdrahší dar a nezadateľné právo ľudského ducha. Týmto postojom bude vždy stáť na čele pokrokových a demokratických národov. Tak je to v SSSR, v Ukrajine, v Poľsku, Rumunsku a Maďarsku, kde cirkvi požívajú plnú náboženskú slobodu… Činíme dôraznú výzvu na všetko bratstvo, aby sa vzhľadom na ťažkú zodpovednosť našej vlády pri náprave mravných i hmotných následkov minulej vojny chopilo práce a iniciatívy v službe národa… (Rozsievač č. 11 – 12, 1948)

Mier a Boží pokoj nech je zachovaný medzi nami naveky! Svet je zmietaný neistotou, či moc zla, kapitalistov a imperialistov nezotročí znovu národy pripravovaním tretej svetovej vojny. Agresia na Kórei nám veľmi bolestne ukazuje, čo hrozného musí prežívať malý pokojný národ, ktorý bol napadnutý cudzími vojskami z chúťok imperialistických a aké sú z toho ničivé následky v celej tejto pokojamilovnej zemi… Nemali sme a nemáme žiadne vzťahy k akejkoľvek reakcii za hranicami. Milujeme svoju vlasť, slúžime s radosťou jej pracujúcemu ľudu.

Preto odmietame akékoľvek zasahovanie do našich vnútorných záležitostí z cudziny… (Rozsievač č. 6, 1951)

Sloboda v totalite

Komunistická vláda stále viac zasahovala do všetkých oblastí života. Blížilo sa obdobie, kedy mnohí z našich bratov boli vypočúvaní a zatýkaní. Avšak aj v týchto ťažkých časoch ľudia prichádzali k Bohu a možno viac ako dnes Mu odovzdávali svoje životy.

„Pražský sbor na Král. Vinohradech 9. 4. 1950, v den vzkříšení Páně, prožíval jeden z nejslavnějších dnů své historie… Od posledního křtu sv. v našem sboru, konaného právě před rokem…, kdy bylo pokřtěno 14 duší a přijato do sboru, nám milostivý Pán dal 34 duše, které vydaly svědectví..."

Pod politickým tlakom ubúdajú články svedecké, pribúdajú články vieroučné a príhody zo života známych osobností. V posledných číslach Rozsievača sa môžete dočítať o vyvlastňovaní pozemkov Detského domova Rodina v Čeklísi (Bernolákove) a jeho poštátnení.

Od čísla 2/1950 všetky nasledujúce čísla už obsahujú povinné správy poplatné politickému režimu, dokonca aj pripomienku narodenín V. I. Lenina.

Oznámenie čitateľom v ČSR:

Nemožno našimi peniazmi predplatiť časopis pre priateľa a rodinu v cudzine. To by bol devizový priestupok.

Pokoj Boží s Vami! S bratským pozdravom **Redakcia.**

Odkaz pre súčasnosť

Dva kříže

Nenápadně a nepozorovaně vloudil se do křesťanských kruhů v moderní době nový kříž. Je podoben starému, ale je jiný: podobnost je povrchní, rozdíl je podstatný.

šéfredaktor br. Milan Šramo

Z tohoto nového kříže vznikla nová filosofie křesťanského života a z ní nová evangelisační technika, nový druh shromáždění a nový způsob kázání…

Starý kříž nekul se světem. Znamenal konec pyšného těla starého Adama… Nový kříž nechce býti nepřátelský vůči lidskému pokolení, je to starý známý a pochopíte-li jej správně, bude vám zdrojem oceánu příjemných, slušných žertů a nevinných potěšení. Neplete se do záležitostí starého Adama, nechává beze změny jeho sobecké pohnutky. Dovolí mu užívat, co se mu líbí, ovšem ale na ušlechtilejší úrovni. Předtím zpíval písně pijácké, nyní zpívá duchovní sbory… Hlavní důraz je na požitku, který se ukájí na vyšší mravní (ne duchovní) úrovni.

Nový kříž zdůrazňuje nový, naprosto nový evangelizační nástup. Evangelizace nežádá zřeknutí se starého života dříve, než začal život nový. Snaží se získat veřejný zájem ujišťováním, že křesťanství neukládá nepříjemné požadavky, naopak nabízí všecky věci, které dává svět, jenže jemnější a ušlechtilejší… Nový kříž neusmrcuje starého, tělesného člověka, ale usměrňuje jej. Křesťanské poselství se skroutí směrem nejnovější módy, aby se líbilo veřejnosti… Starý kříž je symbolem smrti… Kříž neznal kompromisů, nic nepozměnil, nic nelitoval. Zabil celého člověka. Nesnažil se vyjít po dobrém se svou obětí. Bil tvrdě a prudce, a když dokonal své dílo, zůstala mrtvola... Bůh nabízí život nový, ne polepšený starý. Nabízí život z mrtvých… Kdo ten život přijímá, musí pod prut. Musí zapřít sebe a uznat nad sebou spravedlivý Boží soud… A pak s pokornou vírou pohledět na vzkříšeného Krista. U Něj najde život, znovuzrození, očistu a moc… (Rozsievač č. 6 – 7, 1949)

Spracovali M. Kešjarová a S. Kráľ

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme.
Ich autormi sú: M. Horáčková, www.christianphotos.net,
www.fotky-foto.sk, BigPhoto
a archívu redakcie.

Ver mu

Je tu svet, cítiš, vidíš ho i počuješ.
Okolo teba milióny volajúcich hlasov.
Každý z nich má meno, každý z nich vo svete niečo znamená.
Už nevieš, či správne žiješ.
Premýšľaš, utrápene vnáraš prsty do vlasov.
Tento huriavk, tento tlak nevládzu niesť tvoje unavené ramená.

Zostalo len zlomené srdce plačúce nad včerajším dňom.
Cítiš sa bezcenný a slabý.
Tvoja myseľ zabudla na jediné a najdôležitejšie!
Je tu jedna Kniha, ktorá rozpráva práve o Ňom.
Prežil už to, čo žiješ ty, je to múdry Rabbi.
Zavolaj Naňho, tvoje kroky budú šťastnejšie!

Vždy pozdvihne ťa z tmy a prachu.
Sám veľký Boh chrbát ti kryje,
Jeho dlane bezpečnejšie sú než múry nedobytného hradu!
Je ti svetlom, pri Ňom si sťa v mäkkom machu.
Len mu ver, daj sa mu do rúk, tvoj Boh sa za teba pobije!
Len mu ver, daj sa mu do rúk, satan nebude mať viac vládu.

Ľudmila Hudecová